

c) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, samtlige kvinder inden for nærmere bestemte grupper af arbejdstagere, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover, samt, for så vidt angår lægehjælp i forbindelse med svangerskabet, ligeledes hustruer til mænd i disse grupper.

Artikel 49.

1. For så vidt angår svangerskab og fødsel samt følgerne deraf, skal hjælpen bestå i den i nærværende artikels stk. 2 og 3 omhandlede behandling.

2. Ydelsen skal som minimum bestå i:
a) behandling før, under og efter fødslen, enten af praktiserende læger eller af autoriserede jordemødre; og

b) hospitalsindlæggelse om nødvendigt.

3. Den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede behandling skal ydes med henblik på at bevare, genoprette eller forbedre den pågældende kvindes helbred og arbejdsevne samt evne til at imødekomme sine personlige behov.

4. De institutioner eller ministerier, der administrerer ydelserne, skal ved dertil egnede midler tilskynde de pågældende kvinder til at gøre brug af de almindelige sundhedsmæssige foranstaltninger, der er stillet til deres rådighed af de offentlige myndigheder eller af andre af de offentlige myndigheder anerkendte organer.

Artikel 50.

For så vidt angår ophør af arbejdsfortjeneste som følge af svangerskab og fødsel samt følgerne deraf, skal hjælpen være en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66. Størrelsen af den periodiske ydelse kan variere under trangstifældet, dog således at den gennemsnitlige størrelse skal være i overensstemmelse med de omhandlede bestemmelser.

Artikel 51.

Den i artiklerne 49 og 50 omhandlede hjælp skal i de af bestemmelserne omfattede tilfælde sikres i hvert fald en kvinde, der hører under en af de berettigede grupper, og som har tilbagelagt den ventetid, som

måtte blive ansat for nødvendig for at undgå misbrug, og den i artikel 49 omhandlede hjælp skal ligeledes sikres en kvinde, som er gift med en mand, der hører under en af de berettigede grupper, og som har tilbagelagt en sådan ventetid.

Artikel 52.

Den i artiklerne 49 og 50 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstifældet vedvarer, dog således at den periodiske ydelse kan begrænses til 12 uger, medmindre en længere tids fravær fra arbejdet er krævet eller hjemlet ved nationale love eller administrative forskrifter, i hvilket tilfælde den ikke kan begrænses til en kortere periode end den således fastsatte.

Afsnit IX.

Invaliderente.

Artikel 53.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer invaliderente i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 54.

Betingelsen for ydelsen er, at en person er ude af stand til at påtage sig erhvervsmæssig beskæftigelse i et nærmere bestemt omfang, når det må antages, at denne tilstand er af varig karakter eller vil vedvare, efter at dagpengehjælpen under sygdom er ophørt.

Artikel 55.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere; eller

c) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstifældet ikke overstiger den i henhold til bestemmelserne i artikel 67 foreskrevne grænse; eller,

d) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samt-